

ŚCIEŻKI SPECJALIZACYJNE NA STUDIACH MAGISTERSKICH

DOT. STUDENTÓW ROZPOCZYNAJĄCYCH STUDIA W ROKU AKADEMICKIM 2016/2017

ZASADY

Ścieżki specjalizacyjne służą profilowaniu zainteresowań i pomocy w wyborze zajęć. Student może, ale nie musi zrealizować program ścieżki. Aby zaliczyć ścieżkę, z puli przedmiotów do wyboru należy zrealizować co najmniej 50 punktów ECTS spośród przedmiotów przypisanych do danej ścieżki w ciągu dwóch lat studiów. O tym, czy program ścieżki został zrealizowany, decyduje pod koniec studiów koordynator ścieżki na podstawie przedstawionego przez studenta spisu zaliczonych przedmiotów. Koordynator w porozumieniu z dyrekcją wystawia zaświadczenie o ukończeniu ścieżki. Do decyzji koordynatora należy również ewentualne uznanie przedmiotów realizowanych w ramach wymian Erasmus/MOST itp.

Przedmioty zakwalifikowane do ścieżek ogłaszane są w spisie zajęć (arkusz studia magisterskie), umieszczanym na stronie IS UW. Koordynatorzy ścieżek służą zainteresowanym radą w wyborze przedmiotów.

W roku akademickim 2016/17 IS UW oferuje pięć opisanych poniżej ścieżek specjalizacyjnych (pełna lista przedmiotów wraz z ich przypisaniem do zajęć znajduje się na stronie internetowej Instytutu).

SOCJOLOGIA I ANTROPOLOGIA KULTURY

KOORDYNATOR: dr Barbara BOSSAK-HERBST [bbossakherbst\[at\]gmail.com](mailto:bbossakherbst[at]gmail.com)

OPIS ŚCIEŻKI

Potrzeba rozumienia złożonych procesów społecznych i politycznych opartych na komunikacji, zachodzących we współczesnym świecie uwydatnia rolę antropologii i socjologii kulturowej. Oferowane w ramach ścieżki zajęcia rozwijają specjalistyczne umiejętności badania i rozumienia przemian kulturowych. Program zajęć obejmuje zagadnienia komunikacji kulturowej i międzykulturowej oraz różnych wymiarów tożsamości społecznej. Przedmioty o charakterze zarówno badawczym, jak i teoretycznym ogniskują uwagę na zagadnieniach dotyczących dynamiki kultury – na przemianach systemów znaczeń, wartości i wierzeń oraz na konfliktach kulturowych i symbolicznych.

Zajęcia w ramach ścieżki podejmują różnorodne problemy metod badań w antropologii i socjologii kulturowej. Koncentrują się na praktycznych i interpretacyjnych zagadnieniach odmienności kulturowej obserwowanej w różnych sferach życia społecznego. W ramach zajęć analizowane są m.in. zagadnienia tradycji i pamięci zbiorowej, prowadzenia badań wśród przedstawicieli różnych kultur oraz problemy tożsamości grup etnicznych, lokalnych i mniejszościowych we współczesnym świecie. Badane są takie czynniki zmian kulturowych, jak: nowe ruchy społeczne, etniczne oraz subkultury i kontrkultury. Analizowana jest kultura popularna i kulturowe skutki nowych mediów komunikacji. Badane są kulturowe wartości Europy, kultury narodowe i kształtowanie kultury globalnej. Analiza współczesnych procesów kulturowych obejmuje zarówno ich wymiar wspólnotowy, jak i indywidualny.

Liczne warsztaty pozwalają zdobyć doświadczenie w zakresie badania współczesnych zjawisk kulturowych przy zastosowaniu metod jakościowych i etnograficznych.

Zob. także Fanpage *Socjologia i antropologia kultury*
<https://pl-pl.facebook.com/SocjologiaIAntropologiaKultury>

Słowa kluczowe

Komunikacja międzykulturowa
Tożsamość kulturowa, etniczna, religijna
Globalizacja i hybrydyzacja kulturowa
Pamięć kulturowa i polityka symboliczna
Subkultury i zjawiska kontrkulturowe
Kultura popularna i kultura konsumpcji
Nowe ruchy społeczne
Internet i nowe media komunikacji

Efekty kształcenia

Zajęcia dostarczają wiedzy o związkach między zjawiskami kulturowymi i społecznymi oraz o nowych zjawiskach kulturowych. Przygotowują do samodzielnego prowadzenia badań współczesnych procesów kulturowych, takich jak: zmiany tożsamości i więzi kulturowych, zmiany stylów życia, powstawanie nowych ruchów kulturowych i

religijnych, problemy kultur narodowych i kultur lokalnych, zagadnienia pamięci kulturowej i polityki symbolicznej.

W trakcie zajęć studenci uzyskują wiedzę o badaniu zagadnień etnicznych, narodowych oraz dotyczących kontaktów międzykulturowych w socjologii i antropologii. Uczą się dostrzegania kwestii tożsamości i braku odpowiedniości między systemami wartości różnych kultur; stają się wyczuleni zarówno na kwestie relatywizmu kulturowego, jak i wagę podtrzymywania własnej kultury oraz praw kulturowych. Uczestnicy zajęć zapoznają się z teoretycznymi sporami dotyczącymi pojmowania kultury i zróżnicowania kulturowego, a także poznają najnowsze metody badań stosowane w antropologii kulturowej/społecznej i w socjologii kulturowej. Potrafią zaprojektować i przeprowadzić badania antropologiczne lub socjologiczne dotyczące zagadnień kultury oraz poddać krytycznej analizie i interpretacji ich wyniki.

WSPÓLNOTY I ZRÓŻNICOWANIE SPOŁECZNE

KOORDYNATOR: dr Grażyna KACPROWICZ [g.kacprowicz\[at\]juw.edu.pl](mailto:g.kacprowicz@atjuw.edu.pl)

OPIS ŚCIEŻKI

Studenci w ramach ścieżki zdobywają wiedzę na temat szeroko pojętych wspólnot i zróżnicowania społecznego. Kontekstem, w którym przedstawiana jest ta problematyka są procesy globalizacji i regionalizacji ze szczególnym uwzględnieniem konsekwencji członkostwa w UE, różnic międzynarodowych (w kontekście badania systemów wartości) oraz lokalnych kultur.

W ramach ścieżki studenci uczestniczą w zajęciach oraz biorą udział w badaniach związanych z zainteresowaniami badawczymi i dydaktycznymi głównie dwóch zakładów Instytutu Socjologii: Socjologii Ogólnej i Socjologii Wsi i Miasta oraz we współpracy z Zakład Socjologii Edukacji.

Studenci w ramach ścieżki zdobywają wiedzę na temat jednego z podstawowych obszarów socjologii, jakim są badania nad wspólnotami, zróżnicowaniem społecznym, strukturą społeczną i nierównościami społecznymi. Problematyka ta z jednej strony stanowi centralny obszar analiz socjologicznych, z drugiej jest podstawą wielu specjalizacji rozwijających się we współczesnej socjologii.

W ramach proponowanych zajęć uczestnicy mają możliwość:

- ❖ poznania dorobku socjologii na temat tradycyjnych i tworzenia nowych wspólnot społecznych, nowych form polityczności i rodzajów wspólnot politycznych, nowych ruchów społecznych, religijnych, etnicznych
- ❖ analizy współczesnych procesów globalizacji, skutków „otwartego świata” (migracji, ich społecznych i kulturowych konsekwencji), problemów związanych z procesami integracji;
- ❖ powrotu do pytań o podstawy integracji europejskiej, analizie współczesnego dyskursu wokół przyszłości UE w kontekście kryzysu globalnego i kryzysu samej Unii.
- ❖ rozumienia różnych typów nierówności społeczno-ekonomicznych i zróżnicowania społecznego, kulturowego, religijnego i ich socjologicznej charakterystyki;
- ❖ analizy nowych obszarów konfliktów społecznych, politycznych, kulturowych, religijnych jako konsekwencji zróżnicowania i nierówności społecznych;
- ❖ dyskusji nad poszukiwaniami, konstruowaniem nowych tożsamości (nowa religijność, fundamentalizmy itp.), rekonstrukcji biografii w kontekście zróżnicowania klasowego, poznania dyskursów dotyczących płci, seksualności;
- ❖ przygotowania do prowadzenia badań i analiz związanych ze zróżnicowaniem i nierównościami społecznymi, ich przejawami i aspektami (etnicznymi, kulturowymi, narodowymi, regionalnymi, związanymi z płcią), stosowania rozwiniętych technik zbierania i interpretowania danych dotyczących różnic i nierówności społecznych;
- ❖ krytycznej diagnozy współczesnych zjawisk społecznych związanych z wykluczeniem

P.O KOORDYNATORKA: dr Julia Kubisa kubisaj@is.uw.edu.pl

OPIS ŚCIEŻKI

Studenci w ramach ścieżki zdobywają wiedzę na temat społecznych i instytucjonalnych uwarunkowań rozwoju kapitału ludzkiego. Zajmują się różnorodnymi polami ekspertyzy, wynikającymi z zainteresowań badawczych i dydaktycznych przede wszystkim trzech zakładów Instytutu Socjologii: Socjologii Pracy i Organizacji, Problemów Społecznych oraz Socjologii Edukacji.

Studenci mogą wybierać przedmioty dowolnie w ramach całej ścieżki, na którą składają się przedmioty z dwóch bloków poświęconych współczesnym stosunkom pracy i politykom publicznym (*public policy*). Uzupełniająco do obu bloków proponujemy przedmioty z socjologii edukacji, *gender* oraz społeczności lokalnych. W szczególności nacisk położony jest na problematykę szans edukacyjnych, uczenie się całościowe i inwestycje w kapitały społeczne oraz kulturowe osób włączonych i wyłączonych z rynku pracy.

Program bloku **Stosunki pracy i zasoby ludzkie** przewiduje przedmioty teoretyczne i empiryczne z zakresu zbiorowych stosunków pracy, rynku pracy, socjologii pracy, socjologii zawodów, socjologii ekonomicznej, socjologii organizacji i zarządzania zasobami ludzkimi. W ramach tych przedmiotów uwaga jest nakierowana na koncepcje umożliwiające zrozumienie mechanizmów rządzących nabywaniem kapitału ludzkiego w różnorodnych środowiskach pracy. W programie kursów kładzie się nacisk na kształcenie umiejętności praktycznych, przydatnych w diagnozowaniu rynku pracy i funkcjonowania organizacji, w tym na badanie metodą *case study*. Studentom oferuje się udział w projektach badawczych prowadzonych jako warsztaty, co może być podstawą przygotowania prac magisterskich.

Program bloku **Polityki Publiczne** koncentruje się na przekazaniu studentom wiedzy i umiejętności przydatnych do planowania i analizowania programów interwencji społecznych – celowych działań podejmowanych na rzecz dobra wspólnego i zmierzających do rozwiązywania kwestii uznawanych za istotne w życiu zbiorowym. Programy oferowanych zajęć odwołują się do perspektywy nauki o politykach publicznych (ang. *public policy*) i – łącznie - oferują przegląd teorii, metod i technik analitycznych użytecznych dla osób pracujących (lub zamierzających podjąć pracę) w jednostkach administracji publicznej - także samorządowej, organizacjach pozarządowych i instytucjach działających na rynku, prowadzących diagnozy rozmaitych społecznych kwestii na użytek działań praktycznych, planujących i wdrażających takie działania i prowadzących ewaluacje ich skuteczności i efektów.

Kursy w ramach bloku umożliwią słuchaczom m. in.

- ❖ zapoznanie się z możliwościami wykorzystania wiedzy gromadzonej w naukach społecznych dla przeprowadzania i oceny rezultatów programów interwencji i celowych zmian społecznych,
- ❖ przyswojenie funkcjonujących w debatach publicznych i w instytucjonalnej praktyce sposobów konceptualizacji rozmaitych problemów życia zbiorowego,

- ❖ zapoznanie się z kontrowersjami wokół różnych, stosowanych w praktyce sposobów diagnozowania i wyjaśniania problemów społecznych,
- ❖ zapoznanie się ze strategiami interwencji, jakie podejmowane są dla rozwiązywania problemów społecznych, oraz nabycie umiejętności ich planowania, realizacji i oceny,
- ❖ orientację w uwarunkowaniach podejmowania decyzji w sprawach publicznych i w strukturze instytucji, w ramach których decyzje te są kształtowane i wdrażane,
- ❖ orientację w kluczowych kwestiach i problemach będących przedmiotem działań i interwencji (np. ubóstwie i wykluczeniu społecznym, problemach rynku pracy, uzależnieniach czy problemach związanych z migracjami) i nabycie wiedzy o strukturalnych czynnikach kształtujących zakres tych problemów i szanse na ich rozwiązanie.

Blok oferuje pogłębienie i uporządkowanie wiedzy o wykorzystaniu wiedzy naukowej w kształtowaniu polityk publicznych absolwentom studiów I stopnia różnorodnych kierunków, bo też i różne dziedziny nauki mają swoje zastosowanie i użyteczność w przeciwdziałaniu charakterystycznym dla współczesnych społeczeństw „ryzykom”. Oferta mogą być zainteresowani w szczególności absolwenci kierunków społecznych – ekonomii, polityki społecznej, politologii, socjologii, prawa, kryminologii czy antropologii. Uczestnikom zajęć chcemy także pokazać, że rozmaite interpretacje problemów współczesnych społeczeństw, przeplatają się z ideologiami, które mają wpływ na wybór strategii działania oraz ich ostateczny rezultat. Oferta programowa zmierza w kierunku pokazania, że to, co uznajemy za kwestie i problemy społeczne ma swój instytucjonalny i ideologiczny kontekst, a wszelkie próby racjonalizacji strategii rozwiązywania problemów życia zbiorowego nieustannie ograniczane są znaczeniem tego kontekstu.

Konsultacje w sprawie wyboru przedmiotów u koordynatorki dr Julii Kubisy (stosunki pracy i cała ścieżka) oraz dr. Pawła Poławskiego (polityki publiczne).

Efekty kształcenia:

- ❖ Znajomość teorii umożliwiających zrozumienie systemowych i strukturalnych uwarunkowań rozwoju kapitału ludzkiego.
- ❖ Rozpoznanie możliwości i barier rozwoju kapitału ludzkiego tkwiących w środowisku edukacyjnym, w rodzinie, na rynku pracy, z uwzględnieniem cyklu życia jednostek.
- ❖ Znajomość teorii umożliwi krytyczną ocenę polityk i ideologii odnoszących się do sfery pracy, edukacji i warunków życia zmieniającego się społeczeństwa.
- ❖ Znajomość klasycznych i współczesnych teorii stosunków pracy, teorii na których opiera się współcześnie zarządzanie zasobami ludzkimi, wiedza o głównych teoriach organizacji i zarządzania, oraz teoriach rynku pracy. Studenci potrafią je zastosować do analizy konkretnych sytuacji w różnych środowiskach pracy oraz na poziomie mezo społecznym, w szczególności potrafią analizować układy interesów grupowych w różnych środowiskach.
- ❖ Umiejętność poprowadzenia diagnozy organizacyjnej w małej i średniej firmie, umiejętność współpracy w grupie do 10 osób i kierowanie pracą 5 osób oraz umiejętność kierowania niewielkim projektem badawczym w skali jednego semestru.
- ❖ Studenci potrafią w swoich analizach uwzględniać racje stron stosunków pracy: pracodawców, menedżerów, pracowników, związków zawodowych, podmiotów z otoczenia organizacji. Biorą pod uwagę wartości na których fundowane są racje tych stron i dążą do działania konsensualnego.

- ❖ Przystwojenie podstawowych wątków dyskusji dotyczących konceptualizacji zjawisk uznawanych w ramach teorii socjologicznych za problemy społeczne.
- ❖ Zapoznanie się z możliwościami wykorzystania wiedzy gromadzonej w naukach społecznych dla przeprowadzania celowych zmian społecznych.
- ❖ Zapoznanie się z różnymi strategiami interwencji społecznych, jakie podejmowane są dla rozwiązywania problemów życia zbiorowego.
- ❖ Wgląd w instytucjonalną strukturę lokalnych programów służących rozwiązywaniu problemów społecznych i sposobów zarządzania tymi programami.
- ❖ Zorientowanie się w historycznie zmiennych uwarunkowaniach podejmowania interwencji społecznych.
- ❖ Nabycie umiejętności krytycznej analizy dostępnych danych empirycznych służących definiowaniu i zarządzaniu problemami społecznymi.
- ❖ Opanowanie podstawowych zasad projektowania i oceny skuteczności programów rozwiązywania problemów społecznych.

SOCJOLOGIA POLITYKI, PAŃSTWA I ŻYCIA PUBLICZNEGO

KOORDYNATOR: dr Wojciech RAFAŁOWSKI [rafalowskiw\[at\]is.uw.edu.pl](mailto:rafalowskiw[at]is.uw.edu.pl)

OPIS ŚCIEŻKI

Ścieżka **Socjologia polityki, państwa i życia publicznego** obejmuje szeroką problematykę: od klasycznej socjologii władzy politycznej, poprzez rozwijające się studia nad państwem i administracją publiczną, aż po zróżnicowane i zmienne zjawiska życia publicznego; analizowane od historycznych korzeni po migotliwą współczesność.

Władza, niezależnie od wielości i zmienności form, jest fundamentem życia społecznego. Przedmiotem zainteresowania studentów tego profilu będzie władza sprawowana w sferze publicznej, ale nie tylko władza państwowa. Będziemy zajmować się więc szeroko rozumianą polityką nawiązując do wielkich tradycji, których symbolami są Arystoteles i Platon, Machiavelli i Hobbes, Tocqueville i Marks, Weber i Mannheim.

Max Weber, jeden z twórców współczesnej socjologii i twórca socjologii polityki, w nowoczesny sposób zdefiniował państwo, fascynował się zjawiskiem władzy i różnymi typami przywództwa, ale także skonstruował model biurokracji, który po dziś dzień stanowi punkt odniesienia wszelkich teorii zarządzania publicznego. Weber pokazał też siłę prognoz socjologicznych. Przewidywał na przykład, iż socjalizm w Rosji doprowadzi raczej do państwa skrajnie biurokratycznego niż do “zaniknięcia państwa” – procesu przewidywanego w obrębie Marksowskiej wizji społeczeństwa komunistycznego.

Od czasów Webera socjologia polityki i sfery publicznej okrzepla i rozwinęła się. Zajmuje się nie tylko państwem, jego agendami i władzą polityczną, ale także ruchami społecznymi i partiami politycznymi, stowarzyszeniami, grupami interesu, mediami, ideologiami, a nawet tożsamościami społecznymi, które się politycyzują, czego najlepszym bodaj przykładem są gender studies. Istotnym przedmiotem socjologii polityki i sfery publicznej jest badanie zachowań wyborczych obywateli, partycypacji politycznej oraz pasywności i alienacji politycznej. Ta problematyka obejmuje zarówno klasyczne wyjaśnienia socjologiczne, jak i wyjaśnienia z poziomu psychologii społecznej, a nawet perspektywę marketingu politycznego. W obrębie profilu wiele miejsca zajmie problematyka społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza organizacji tworzących tzw. trzeci sektor. Wciąż aktualne okazują się zagadnienia relacji między państwem a Kościołem(ami) i religijnością społeczeństwa.

Można powiedzieć, że Polska wniosła szczególny wkład w ożywienie i rozwój socjologii polityki i sfery publicznej: ruch „Solidarności”, a potem upadek komunizmu oraz transformacja systemowa to były i są wielkie tematy nie tylko socjologii polskiej, ale i światowej. Atrakcyjności socjologom polityki, państwa i sfery publicznej dodaje fakt, że jest to dyscyplina metodologicznie zróżnicowana – prowadzi się w niej badania i analizy na różne sposoby, wedle różnych metodologicznych podejść (także najnowszego tzw. contextual analysis). Znajduje tu swoje miejsce socjolog zorientowany historycznie, humanista preferujący metody jakościowe, „neoinstytucjonalista” odwołujący się do teorii racjonalnego wyboru, a także socjolog metodologicznie chcemy podtrzymywać wśród studentów wybierających tę specjalizację.

Wiedza studenta po ukończeniu ścieżki

Po ukończeniu ścieżki student będzie dysponował wiedzą w następujących obszarach tematycznych:

- ❖ podstawowych instytucjach politycznych i ich zasadach funkcjonowania w Polsce – dodatkowo o instytucji wojska, systemie władzy na poziomie lokalnym, wyborach w perspektywie socjologicznej
- ❖ strukturach i instytucjach Unii Europejskiej
- ❖ teoriach partii politycznych i systemów partyjnych
- ❖ roli wiary i kościołów w życiu publicznym oraz stosunkach państwo – Kościół(oły)
- ❖ ruchach społecznych w perspektywie socjologicznej i politycznej
- ❖ problemach będących przedmiotem debaty publicznej
- ❖ teorii opinii publicznej i jej badaniu
- ❖ marketingu politycznego
- ❖ zróżnicowaniu ideologicznym w teoriach i badaniach w Polsce po 1989 roku
- ❖ historii myśli społeczno-politycznej
- ❖ historii społeczno-politycznej Polski w latach 1944-2011

Umiejętności studenta po ukończeniu profilu

- ❖ praktyczne radzenie sobie na zmieniającym się rynku pracy: umiejętności analityczne – sporządzania i pisanie raportów, ekspertyz w zależności od celu, typu materiałów wyjściowych, poziomu zaawansowania analizy. Dobre podstawy do ubiegania się o pracę w administracji rządowej i samorządowej, w innych instytucjach publicznych oraz w trzecim sektorze, w mediach, a także w branży badawczej,
- ❖ dla osób planujących dalsze kształcenie akademickie (np. doktorat) dobre przygotowanie do ubiegania się o takie studia w różnych placówkach: orientacja w dziedzinie, umiejętność sformułowania problemów (dylematów teoretycznych, wskazania tematów badawczych i ich zaplecza teoretycznego i konsekwencji badawczych etc.),
- ❖ teoretyczne i praktyczne umiejętności analizy typu *case study*: konkretna partia lub instytucja, konkretny problem typu: ordynacja, finansowanie partii, analiza programów politycznych, analiza procesu politycznego jak np. powstawanie konstytucji z 1997 roku, analiza ruchu społecznego,
- ❖ umiejętność bieżącej analizy sceny politycznej i umiejętność interpretowania sondaży socjologicznych,
- ❖ umiejętności bieżącej analizy problemów życia publicznego,
- ❖ dla studentów teoretycznie zorientowanych umiejętność projektowania instytucjonalnego np. analiza możliwych skutków zmian ordynacji wyborczych, zmian kompetencji organów państwa czy też innych reform (np. wprowadzenia parytetu wedle płci).

Postawy studenta po ukończeniu ścieżki

- ❖ docenianie roli myślenia teoretycznego i pojęć w analizie instytucji, systemów politycznych, konkretnych podmiotów politycznych i procesu politycznego, podmiotów w postaci ruchów społecznych.
- ❖ docenianie roli danych empirycznych w ich relacji do myślenia teoretycznego. Rzetelność analizy i odpowiedzialność w formułowaniu wniosków.
- ❖ zyskanie dystansu do wyjaśnień *ad hoc* zjawisk politycznych.
- ❖ zwracanie uwagi na kontekst (i wzajemne współzależności) historyczny, społeczny i kulturowy zjawisk politycznych.

METODY BADAŃ SPOŁECZNYCH I RYNKOWYCH

KOORDYNATORKA: dr Joanna KONIECZNA-SALAMATIN joanna.konieczna@tj.iss.uw.edu.pl

Ścieżka „Metody badań społecznych i rynkowych” obejmuje zajęcia poświęcone zarówno teoretycznej refleksji nad doborem i konsekwencjami zastosowania rozmaitych narzędzi, którymi posługują się socjologowie, jak warsztaty służące kształtowaniu i doskonaleniu praktycznych umiejętności używania tych narzędzi. Jak wiadomo, badania społeczne to nie tylko domena naukowców pracujących na uniwersytetach. Znajdują one szerokie zastosowanie m.in. w biznesie (przede wszystkim jako wsparcie dla strategii marketingowych lub w zarządzaniu) i w polityce (najczęściej pod postacią analiz ewaluacyjnych). Każde z tych zastosowań wypracowało własne podejścia metodologiczne, które pozwalają na spojrzenie na społeczeństwo pod różnymi kątami.

Dzięki uczestnictwu w zajęciach z tej ścieżki studenci zyskują wrażliwość metodologiczną, bardzo potrzebną badaczom społecznym niezależnie od roli zawodowej, jaką będą w przyszłości pełnić i od tego, do czego konkretnie będą wykorzystywane prowadzone przez nich badania.

Znaczna część proponowanych w ramach ścieżki zajęć poświęcona jest zagadnieniom związanym z badaniami ilościowymi – metodom formalnym w socjologii, modelowaniu i statystycznej analizie danych, projektowaniu badań sondażowych. Jesteśmy przekonani, że we współczesnych społeczeństwach mniejszym problemem staje się dostępność różnego rodzaju danych, a większym – ich kompetentna analiza i poprawne wyciąganie wniosków. Równie ważne są badania i podejścia jakościowe – w ścieżkę włączone są więc zajęcia poświęcone analizie dyskursu, badaniom biograficznym, różnym strategiom przeprowadzania wywiadów jakościowych etc. Badacz – metodolog, nawet specjalizujący się w określonym podejściu, powinien przede wszystkim być gotów na stosowanie podejścia interdyscyplinarnego i dobór najwłaściwszych rozwiązań do konkretnych problemów badawczych.

Tematyka zajęć oferowanych w ramach ścieżki „Metody badań społecznych i rynkowych” obejmuje:

- ❖ Metodologię i techniki badawcze stosowane w badaniach społecznych i marketingowych. Dotyczy to w szczególności badań sondażowych (w tym zwłaszcza problemów na pograniczu metodologii sondażu oraz statystyki, jak np. problematykę doboru próby). Ścieżka obejmuje jednak również zajęcia dotyczące innych technik badawczych, w tym również badań jakościowych. Poszczególne zajęcia mogą dotyczyć poszczególnych metod (lub obejmować przegląd różnych metod), mogą być również zajęciami poświęconymi jakimś konkretnym obszarom badawczym (np. badania edukacyjne, czy międzynarodowe badania porównawcze – zawsze jednak z wyraźnym naciskiem na kwestie metodologiczne i zasady prowadzenia badań).
- ❖ Statystykę i jej zastosowania w badaniach społecznych: w tym regresja i modele liniowe, problematyka pomiaru, dobór próby.
- ❖ Modele i podejście formalne w naukach społecznych: wykorzystanie teorii racjonalnego wyboru, teorii wyboru społecznego, teorii gier, teorii sprawiedliwości do opisu zjawisk zachodzących w społeczeństwie i jego zróżnicowania.